

Drie dagen van Pasen 2026

Orde van dienst voor de vieringen van Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Stille Zaterdag van de Protestantse Gemeente te Goor

Tijdens deze laatste dagen van de Veertigdagentijd, de Goede Week, leven we met elkaar toe naar het Paasfeest. We sluiten aan bij de oude en rijke traditie om vanuit de Schriften Gods grote beloften op het spoor te komen. Dit doen wij met een doorgaande viering die begint op Witte Donderdag en wordt afgesloten met de zegen in de Paaswake van de Stille Zaterdag.

Aan deze viering werken mee:

Voorganger: ds. Henk Binnekamp

Organisten: Rob Huberts, Cees van der Sluijs

Lectoren: Henny Koens, Henny Tadema, Rita Wibbelink, Wietske Bijker

Omslag: *The washing of feet*, Sieger Köder

Deze afbeelding zal centraal staan in de viering van Witte Donderdag.

Witte Donderdag

Welkom en mededelingen

Voorbereiding

Allen gaan staan

Stil gebed

Bemoediging en drempelgebed

V: Onze hulp is in de naam van de Heer

A: **DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT**

V: Heer, onze God, U geeft alles,
het leven, het brood en de wijn, omdat U liefheeft.
Geef dat wij ons voeden met Uw woord en Uw tekens verstaan.

A: **MAG HET VOOR ONS ZIJN TOT EEN NIEUW BEGIN**

V: Amen

Zingen: Psalm 67

Kyrie en Gloria

Zingen: 299E

De Schriften

Gebed van Witte Donderdag

Lezing: Exodus 12: 15-20

¹⁵Eet dan zeven dagen lang ongedesemd brood, en verwijder meteen op de eerste dag alle zuurdesem uit jullie huizen; wie op een van die zeven dagen iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden. ¹⁶De eerste en zevende dag zijn heilige dagen die jullie samen moeten vieren. Die beide dagen mag er geen enkele bezigheid verricht worden, jullie mogen alleen het voedsel bereiden dat ieder nodig heeft. ¹⁷Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht. Generatie na generatie

moeten jullie het feest van het Ongedesemde brood vieren, omdat Ik jullie die dag, in groepen geordend, uit Egypte heb geleid. ¹⁸Van de avond van de veertiende dag van de eerste maand tot de avond van de eenentwintigste dag van die maand moeten jullie ongedesemd brood eten. ¹⁹Gedurende die zeven dagen mag er geen zuurdesem in jullie huizen te vinden zijn; iedereen die iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden, of het nu een vreemdeling is of een geboren Israëliet. ²⁰Eet niets dat met zuurdesem bereid is; eet uitsluitend ongedesemd brood, waar jullie ook wonen.”

Zingen: Psalm 81: 1, 3, 4 en 14

Lezing Johannes 13: 1-15

¹Het was kort voor het pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat Hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die Hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. ²Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. De duivel had intussen Judas, de zoon van Simon Iskariot, ertoe aangezet om Jezus uit te leveren. ³Jezus, die wist dat de Vader Hem alle macht had gegeven en dat Hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, ⁴stond tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om ⁵en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen, en droogde ze af met de doek die Hij omgeslagen had. ⁶Toen Hij bij Simon Petrus kwam, zei deze: ‘U wilt toch niet mijn voeten wassen, Heer?’ ⁷Jezus antwoordde: ‘Wat Ik doe, begrijp je nu nog niet, maar later zul je het wel begrijpen.’ ⁸‘O nee,’ zei Petrus, ‘mijn voeten zult U niet wassen, nooit!’ Jezus zei: ‘Als Ik ze niet mag wassen, kun je niet bij Mij horen.’ ⁹‘Dan niet alleen mijn voeten, Heer,’ antwoordde Simon Petrus, ‘maar ook mijn handen en mijn hoofd!’ ¹⁰Hierop zei Jezus: ‘Wie gebaad heeft hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is al helemaal rein. Jullie zijn dus rein – maar niet allemaal.’ ¹¹Hij wist namelijk wie Hem zou uitleveren, daarom zei Hij dat ze niet allemaal rein waren.

¹²Toen Hij hun voeten gewassen had, deed Hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. ‘Begrijpen jullie wat Ik gedaan heb?’ vroeg Hij.

¹³Jullie zeggen altijd “meester” en “Heer” tegen Mij, en terecht, want dat

ben Ik ook. ¹⁴Als Ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. ¹⁵Ik heb een voorbeeld gegeven; wat Ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.

Zingen: Lied 569

Overweging

Zingen: Lied 970

Dienst van de barmhartigheid

Gebeden:

- Voorbeden
- Stil Gebed

Nodiging

Inzameling der gaven voor de Diaconie. De Tafel wordt in gereedheid gebracht.

Gebed over de gaven

Tafelgebed

v. De Heer zij met u.

A. ZIJN GEEST IS IN ONS MIDDEN

v. Heft uw harten omhoog.

A. WIJ HEFFEN ONS HART OP TOT GOD

v. Brengen wij dank aan de Heer onze God.

A. HIJ IS HET WAARD ONZE DANK TE ONTVANGEN

...

‘prijzen wij U zonder einde en zeggen:’

Zingen: Lied 405: 3 en 4

v. In de nacht van de overlevering

A. DAT IS IN DEZE NACHT

v. Heeft Hij het brood genomen.

...

'Doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis'

**A. ZIJN DOOD GEDENKEN WIJ,
ZIJN OPSTANDING BELIJDEN WIJ,
ZIJN TOEKOMST VERWACHTEN WIJ.
MARANATHA**

...

Afgesloten met het Onze Vader (oecumenisch)

Vredegroet

v. De vrede van de Heer zij altijd met u!

A. EN MET U!

v. Wensen wij elkaar de vrede van Christus.

De gemeenschap van brood en wijn

Tijdens het delen van brood en wijn: Lied 568A

Slotgebed

OVERGANG NAAR GOEDE VRIJDAG

Lezing: Johannes 14: 15-31

¹⁵Als je Mij liefhebt, houd je dan aan mijn geboden. ¹⁶Dan zal Ik de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger te geven, die altijd bij je zal zijn:

¹⁷de Geest van de waarheid. De wereld kan Hem niet ontvangen, want ze ziet Hem niet en kent Hem niet. Jullie kennen Hem wel, want Hij blijft bij jullie en zal in jullie zijn. ¹⁸Ik laat jullie niet als wezen achter, Ik kom bij jullie terug. ¹⁹Nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar

jullie zullen Mij wel zien, want Ik leef en ook jullie zullen leven. ²⁰Dan zul je begrijpen dat Ik in mijn Vader ben, dat jullie in Mij zijn en dat Ik in jullie ben. ²¹Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft Mij lief. Wie Mij liefheeft zal de liefde van mijn Vader en Mij ontvangen, en Ik zal mij aan hem bekendmaken.’ ²²Toen vroeg Judas (niet Judas Iskariot) aan Jezus: ‘Waarom zult U zich wel aan ons, maar niet aan de wereld bekendmaken, Heer?’ ²³Jezus antwoordde: ‘Wanneer iemand Mij liefheeft zal hij zich houden aan wat Ik zeg, mijn Vader zal hem liefhebben en mijn Vader en Ik zullen bij hem komen en bij hem wonen. ²⁴Maar wie Mij niet liefheeft, houdt zich niet aan wat Ik zeg, en wat jullie Mij horen zeggen, zijn niet mijn woorden, maar de woorden van de Vader, door wie Ik gezonden ben. ²⁵Dit alles zeg Ik tegen jullie nu Ik nog bij jullie ben. ²⁶Later zal de pleitbezorger, de heilige Geest, die de Vader jullie in mijn naam zal zenden, jullie alles duidelijk maken en alles in herinnering brengen wat Ik tegen jullie gezegd heb. ²⁷Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef Ik jullie, zoals de wereld die niet geven kan. Maak je niet ongerust en verlies de moed niet. ²⁸Jullie hebben toch gehoord dat Ik zei dat Ik wegga en bij jullie terug zal komen? Als je Me liefhad zou je blij zijn dat Ik naar mijn Vader ga, want de Vader is meer dan Ik. ²⁹Ik vertel jullie dit nu, voordat het gebeurt, zodat jullie het geloven wanneer het zover is. ³⁰Ik kan niet lang meer met jullie spreken, want de heerser van deze wereld is al onderweg. Hij heeft geen macht over Mij, ³¹maar zo zal de wereld weten dat Ik de Vader liefheb en doe wat de Vader Me heeft opgedragen. Kom, laten we hier weggaan.’

Zingen: Lied 247: 1, 3 en 5

Tijdens dit lied wordt de Tafel afgeruimd door de diakenen.

Samen bidden wij:

- V. Heer blijf bij ons,
want het is avond en de nacht zal komen.
- A. **BLIJF BIJ ONS EN BIJ UW GANSE KERK
AAN DE AVOND VAN DE DAG
AAN DE AVOND VAN HET LEVEN
AAN DE AVOND VAN DE WERELD**
- V. Blijf bij ons
met Uw genade en goedheid
met Uw troost en zegen
met Uw Woord en Sacrament.
- A. **BLIJF BIJ ONS, WANNEER OVER ONS KOMT
DE NACHT VAN BEPROEVING EN ANGST
DE NACHT VAN TWIJFEL EN AANVECHTING
DE NACHT VAN DE STRENGE BITTERE DOOD**
- V. Blijf bij ons in leven en sterven
in tijd en eeuwigheid.
- A. **AMEN**

Wij verlaten in stilte de kerk. In gedachten gaan wij met Jezus en zijn leerlingen mee.

Op Goede Vrijdag wordt de dienst vervolgd om 19:30.

Wilt u deze orde van dienst achter laten in de kerk?

GOEDE VRIJDAG

Wij zijn stil in de kerkzaal

Bemoediging en Drempelgebed

- V. Onze hulp is in de naam van Heer
A. **SCHEPPER EN BEHOEDER VAN ALLE LEVEN**
V. U kent ons, God, tot op het bot van ons bestaan
A. **TOT IN DE DIEPTE VAN DE DOOD,
BENT U MET ONS BEWOGEN.**
V. Blijf bij ons als het donker daalt,
A. **BERG ONS IN UW GENADE
AMEN**

Zingen: Psalm 22: 1, 2 en 3

Gebed voor Goede Vrijdag

LEZING VAN HET LIJDENSEVANGELIE NAAR JOHANNES

Johannes 18: 1-11

¹Nadat Jezus dit alles gezegd had, ging Hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidron. Daar liep Hij een tuin in, met zijn leerlingen.
²Judas, die Hem zou uitleveren, kende deze plek ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen. ³Judas ging ernaartoe, samen met de cohort soldaten en een aantal dienaren van de hogepriesters en de farizeeën. Ze waren gewapend en droegen fakkels en lantaarns. ⁴Jezus wist precies wat er met Hem zou gebeuren. Hij liep naar hen toe en vroeg: 'Wie zoeken jullie?' ⁵Ze antwoordden: 'Jezus van Nazaret.' 'Ik ben het,' zei Jezus, terwijl Judas, die Hem kwam uitleveren, erbij stond. ⁶Toen Hij zei: 'Ik ben het,' deinsden ze achteruit en vielen op de grond. ⁷Weer vroeg Jezus: 'Wie zoeken jullie?' en weer zeiden ze: 'Jezus van Nazaret.' ⁸'Ik heb

jullie al gezegd: “Ik ben het,”” zei Jezus. ‘Als jullie Mij zoeken, laat deze mensen dan gaan.’⁹ Zo moest zijn uitspraak in vervulling gaan: ‘Geen van hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik verloren laten gaan.’¹⁰ Daarop trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had, haalde uit naar de knecht van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af; Malchus heette die knecht.¹¹ Maar Jezus zei tegen Petrus: ‘Steek je zwaard in de schede. Zou Ik de beker die de Vader Mij gegeven heeft niet drinken?’

Zingen: lied 370: 2

Johannes 18: 12-23

¹²De soldaten met hun tribuun en de Joodse gerechtsdienaars grepen Jezus en boeiden Hem.¹³ Ze brachten Hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester,¹⁴ en hij was het die de Joden had voorgehouden: ‘Het is goed dat één mens sterft voor het hele volk.’¹⁵ Simon Petrus kwam met een andere leerling achter Jezus aan. Deze andere leerling kende de hogepriester en ging met Jezus het paleis van de hogepriester in,¹⁶ maar Petrus bleef buiten bij de poort staan. Daarop kwam de andere leerling, de kennis van de hogepriester, weer naar buiten; hij sprak met de portierster en nam Petrus mee naar binnen.¹⁷ Het meisje sprak Petrus aan: ‘Ben jij soms ook een leerling van die man?’ ‘Nee, ik niet,’ zei hij.¹⁸ De knechten en de gerechtsdienaars stonden zich te warmen bij een vuur dat ze hadden aangelegd omdat het koud was; ook Petrus ging zich erbij staan warmen.

¹⁹De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en over zijn leer.

²⁰Jezus zei: ‘Ik heb in het openbaar tot de wereld gesproken. Ik heb steeds onderricht gegeven op plaatsen waar de Joden bij elkaar komen, in synagogen en in de tempel, en nooit heb Ik iets in het geheim gezegd.

²¹Waarom ondervraagt u Mij? Vraag het toch aan de mensen die Mij gehoord hebben, zij weten wat Ik gezegd heb.’²² Toen Jezus dat zei, gaf een van de dienaren die erbij stonden Hem een klap in het gezicht: ‘Is dat een manier om de hogepriester te antwoorden?’²³ Jezus zei: ‘Als Ik iets verkeerd gezegd heb, zeg dan wat er verkeerd was, maar als het juist is wat Ik heb gezegd, waarom slaat u Me dan?’

Zingen: lied 577: 1 en 2

Johannes 18: 24-27

²⁴Daarna stuurde Annas Hem geboeid naar Kajafas, de hogepriester.

²⁵Simon Petrus stond zich intussen nog steeds te warmen. 'Ben jij soms ook een leerling van Hem?' vroegen ze. 'Nee,' ontkende Petrus, 'ik niet.'

²⁶Maar een van de knechten van de hogepriester, een familielid van de man van wie Petrus het oor had afgeslagen, zei: 'Maar ik heb toch gezien dat je in die tuin bij Hem was?' ²⁷Weer ontkende Petrus, en meteen kraaide er een haan.

Zingen: Lied 649: 1 - 5

Johannes 18: 28-40

²⁸Jezus werd van Kajafas naar het pretorium gebracht. Het was nog vroeg in de morgen. Zelf gingen ze niet naar binnen, anders zouden ze zich verontreinigen en niet aan het pesachmaal kunnen deelnemen. ²⁹Daarom kwam Pilatus naar buiten. 'Waarvan beschuldigt u deze man?' vroeg hij.

³⁰Ze antwoordden: 'Als Hij geen misdaden had gepleegd, zouden we Hem niet aan u uitgeleverd hebben.' ³¹Pilatus zei: 'Neem Hem dan mee, en veroordeel Hem volgens uw eigen wet.' Maar de Joden wierpen tegen: 'Wij hebben het recht niet om iemand ter dood te brengen.' ³²Zo moest de uitspraak van Jezus in vervulling gaan waarin Hij aanduidde welke dood Hij zou sterven.

³³Pilatus ging het pretorium weer in. Hij liet Jezus bij zich komen en vroeg Hem: 'Bent U de koning van de Joden?' ³⁴Jezus antwoordde: 'Vraagt u dit uit uzelf of hebben anderen dit over Mij gezegd?' ³⁵'Ik ben toch geen Jood,' antwoordde Pilatus. 'Uw volk en uw hogepriesters hebben U aan mij uitgeleverd – wat hebt U gedaan?' ³⁶Jezus antwoordde: 'Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn koninkrijk is niet van hier.' ³⁷Pilatus zei: 'U bent dus koning?' 'U zegt dat Ik koning ben,' zei Jezus. 'Ik ben geboren en naar de wereld gekomen om van de

waarheid te getuigen, en ieder die de waarheid is toegedaan, luistert naar wat Ik zeg.’³⁸Hierop zei Pilatus: ‘Maar wat is waarheid?’

Na deze woorden ging hij weer naar de Joden buiten. ‘Ik heb geen schuld in Hem gevonden,’ zei hij.³⁹‘Maar het is bij u gebruikelijk dat ik met Pesach iemand vrijlaat – wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?’

⁴⁰Toen begon iedereen te schreeuwen: ‘Hem niet, maar Barabbas!’ Barabbas was een misdadiger.

Zingen: Lied 586

Johannes 19: 1-5

¹Toen liet Pilatus Jezus geselen. ²De soldaten vlochten een kroon van doorntakken, zetten die op zijn hoofd en deden Hem een purperen mantel aan. ³Ze liepen naar Hem toe en zeiden: ‘Gegroet, koning van de Joden!’, en ze sloegen Hem in het gezicht. ⁴Pilatus ging weer naar buiten en zei: ‘Ik zal Hem hier buiten aan u tonen om u duidelijk te maken dat ik geen enkel bewijs van zijn schuld heb gevonden.’ ⁵Daarop kwam Jezus naar buiten, met de doornenkroon op en de purperen mantel aan. ‘Hier is Hij, die mens,’ zei Pilatus.

Zingen: lied 576A: 1 en 2

Johannes 19: 6-16a

⁶Maar toen de hogepriesters en de gerechtsdienaars Hem zagen begonnen ze te schreeuwen: ‘Kruisig Hem, kruisig Hem!’ Toen zei Pilatus: ‘Neem Hem dan mee en kruisig Hem zelf, want ik zie niet waaraan Hij schuldig is.’ ⁷De Joden zeiden: ‘Wij hebben een wet die zegt dat Hij moet sterven, omdat Hij zich de Zoon van God heeft genoemd.’ ⁸Toen Pilatus dit hoorde, schrok hij hevig. ⁹Hij ging het pretorium weer in en vroeg aan Jezus: ‘Waar komt U vandaan?’ Maar Jezus gaf geen antwoord. ¹⁰‘Waarom zegt U niets tegen mij?’ vroeg Pilatus. ‘Weet U dan niet dat ik de macht heb om U vrij te laten of U te kruisigen?’ ¹¹Jezus antwoordde: ‘De enige macht die u over Mij hebt, is u van boven gegeven. Daarom draagt degene die Mij aan u uitgeleverd heeft de meeste schuld.’ ¹²Vanaf dat moment wilde Pilatus Hem vrijlaten. Maar de Joden riepen: ‘Als u die man vrijlaat

bent u geen vriend van de keizer, want iedereen die zichzelf tot koning uitroept pleegt verzet tegen de keizer.’ ¹³Toen Pilatus dit hoorde, liet hij Jezus naar buiten brengen. Zelf nam hij plaats op de rechterstoel op het zogeheten Mozaïekterras, in het Hebreeuws Gabbata. ¹⁴Het was rond het middaguur op de voorbereidingsdag van Pesach. Pilatus zei tegen de Joden: ‘Hier is Hij, uw koning.’ ¹⁵Meteen schreeuwden ze: ‘Weg met Hem, weg met Hem, aan het kruis met Hem!’ Pilatus vroeg: ‘Moet ik uw koning kruisigen?’ Maar de hogepriesters antwoordden: ‘Wij hebben geen andere koning dan de keizer!’ ¹⁶Toen droeg Pilatus Hem aan hen over om Hem te laten kruisigen.

Zingen: lied 587: 4

Johannes 19: 16b-30

Jezus werd weggevoerd; ¹⁷Hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota. ¹⁸Daar kruisigden ze Hem, met twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden. ¹⁹Pilatus had een inscriptie laten maken die op het kruis bevestigd werd. Er stond op: ‘Jezus van Nazaret, koning van de Joden’. ²⁰Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks, en omdat de plek waar Jezus gekruisigd werd dicht bij de stad lag, werd deze inscriptie door veel Joden gelezen. ²¹De hogepriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus: ‘U moet niet “koning van de Joden” schrijven, maar “Deze man heeft beweerd: Ik ben de koning van de Joden”.’ ²²‘Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven,’ was het antwoord van Pilatus.

²³Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden. ²⁴Ze zeiden tegen elkaar: ‘Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.’ Zo moest in vervulling gaan wat de Schrift zegt: ‘Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.’ Dat is wat de soldaten deden. ²⁵Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder en haar zus, en Maria, de vrouw van Klopas, en Maria van Magdala. ²⁶Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie Hij veel hield, zei Hij tegen zijn

moeder: 'Vrouw, dat is uw zoon,' ²⁷ en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder.' Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis.

²⁸Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei Hij: 'Ik heb dorst.' ²⁹Er stond daar een vat water met azijn; ze doopten er een spons in en brachten die, gestoken op een majoraantak, naar zijn mond. ³⁰Nadat Jezus ervan gedronken had zei Hij: 'Het is volbracht.' Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

De paaskaars wordt gedoofd.

Het wordt donker in ons leven, in de wereld.

We zijn stil.

Johannes 19: 31-42

³¹Het was voorbereidingsdag, en de Joden wilden voorkomen dat de lichamen op sabbat, en nog wel een bijzondere sabbat, aan het kruis zouden blijven hangen. Daarom vroegen ze Pilatus of de benen van de gekruisigden gebroken mochten worden en of ze de lichamen mochten meenemen. ³²Toen braken de soldaten de benen van de eerste die tegelijk met Jezus gekruisigd was, en ook die van de ander. ³³Vervolgens kwamen ze bij Jezus, maar ze zagen dat Hij al gestorven was. Daarom braken ze zijn benen niet. ³⁴Maar een van de soldaten stak een lans in zijn zij en meteen vloeide er bloed en water uit. ³⁵Hiervan getuigt iemand die het zelf heeft gezien, en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en wil dat ook u gelooft. ³⁶Dit gebeurde omdat de Schrift in vervulling moest gaan: 'Geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden.'
³⁷Een andere schrifttekst zegt: 'Ze zullen hun blik richten op Hem die ze hebben doorstoken.'

³⁸Na deze gebeurtenissen vroeg Josef van Arimatea – die een leerling van Jezus was, maar uit angst voor de Joden in het geheim – aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mocht meenemen. Pilatus gaf toestemming en Josef nam het lichaam mee. ³⁹Nikodemus, die destijds 's nachts naar Jezus toe gegaan was, kwam ook; hij had een mengsel van mirre en aloë bij zich, wel honderd litra. ⁴⁰Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis. ⁴¹Bij de plaats waar Jezus gekruisigd was lag een tuin, en daar was een nieuw graf, waarin nog

nooit iemand begraven was. ⁴²Omdat het voor de Joden voorbereidingsdag was en dat graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

Zingen: Lied 590: 1, 2 en 5

HET BEKLAG GODS *wij gaan staan*

Het Beklag Gods is ontleend aan de profeet Micha 6: 3-5 waar God vertelt van zijn trouw en zijn mensen vraagt wat hun antwoord daarop is.

Wanneer wij horen hoe Gods vragen ons bestaan aan het licht brengen kunnen wij niet anders dan vragen om zijn ontferming.

Telkens als klinkt: "Waarom laten jullie dit toe? Zingen wij met elkaar:

**Kyrië eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan. (Refrein LB 547)**

Wij blijven staan en bidden samen het 'Onze Vader'.

In stilte verlaten wij de kerk. Sprakeloos over datgene dat wij, mensen, onze Heer Jezus Christus hebben aangedaan.

Zaterdagavond vervolgen wij de viering met de Paaswake om 21:00.

Wilt u deze orde van dienst achter laten in de kerk?

Paaswake op Stille Zaterdag

Wij zijn stil in de kerkzaal, er branden geen lampen

V. Dit is de nacht van waken in de duisternis,
van wachten op U, o God.

A. **WIJ HOPEN OP U, ZIE NAAR ONS OM.**

Zingen: Psalm 130: 3

Gebed na 'zo bidden wij' zingen we Lied 368D

De diaken brengt de brandende Paaskaars binnen en zegt:

D. Christus is het Licht der wereld!

A. **HEER, WIJ DANKEN U**

D. Christus is het Licht der wereld!

A. **HEER, WIJ DANKEN U**

D. Christus is het Licht der wereld!

A. **LOF ZIJ U CHRISTUS!**

Zingen: Lied 600: 1, 2 en 3

Onder het zingen wordt het licht doorgegeven

Als het licht verspreid is bidt de diaken:

Laat dan het licht, Heer onze God,
dat Gij in ons midden hebt ontstoken,
laat deze kaars, waaraan wij ons koesteren,
van nu af aan in ons nooit meer doven.
Bewaar ons leven in Uw licht. Amen.

V. Laten hemel en aarde zingen van Gods bevrijding
en laten wij ons daarbij voegen:

Zingen: 600: 4 en 5

We doven de kaarsen, de lichten gaan aan.

- V. Dit is de nacht waarin we gedenken dat God in al zijn liefde het licht dat leven doet tevoorschijn riep.

Lezing: Genesis 1: 1-5

¹In het begin schiep God de hemel en de aarde. ²De aarde was woest en doods, duisternis lag over de oervloed, en over het water zweefde Gods geest.

³God zei: 'Laat er licht zijn,' en er was licht. ⁴God zag dat het licht goed was, en Hij scheidde het licht van de duisternis; ⁵het licht noemde Hij dag, de duisternis noemde Hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

Zingen: Lied 601

- V. Dit is de nacht waarin we gedenken dat God ons liefdevol trouw blijft, ook wanneer wij ons ongeduldig afvragen of God wel met ons meegaat.

Lezing: Exodus 17: 1-7

¹Vanuit de woestijn van Sin trok het hele volk van Israël verder, van de ene pleisterplaats naar de andere, volgens de aanwijzingen van de HEER. Toen ze hun tenten opsloegen in Refidim, bleek daar geen water te zijn om te drinken. ²Ze maakten Mozes verwijten. 'Geef ons te drinken, geef ons water!' zeiden ze. Mozes zei: 'Waarom maakt u mij verwijten? Waarom stelt u de HEER op de proef?' ³Maar omdat het volk daar hevige dorst leed, bleef het klagen. 'Waarom hebt u ons weggehaald uit Egypte?' zeiden ze tegen Mozes. 'Om ons van dorst te laten sterven, met onze kinderen en ons vee?'

⁴Mozes riep luid de HEER aan. 'Wat moet ik met dit volk beginnen?' vroeg hij. 'Er hoeft niet veel meer te gebeuren of ze stenigen mij!' ⁵De HEER antwoordde Mozes: 'Ga samen met een aantal van de oudsten van Israël

voor het volk uit. Neem de staf waarmee je op de Nijl hebt geslagen in je hand en ga op weg. ⁶Ik zal je opwachten op de rots bij de Horeb. Als je op de rots slaat, zal er water uit stromen, zodat het volk te drinken heeft.' Mozes deed dit, in het bijzijn van de oudsten van Israël. ⁷Hij noemde die plaats Massa en Meriba, omdat de Israëlieten Mozes daar verwijten hadden gemaakt en omdat ze daar de HEER op de proef hadden gesteld door te vragen: 'Is de HEER nu in ons midden of niet?'

Zingen: Lied 605: 2 en 3

V. Dit is de nacht waarin wij gedenken dat Gods liefde door het vuur gaat voor wie op Hem vertrouwen.

Lezing: Daniël 3: 14-29

Toen de mannen voor de koning waren geleid, ¹⁴voer Nebukadnessar uit: 'Is het waar, Sadrach, Mesach en Abednego, dat jullie mijn goden niet vereren en niet willen neerknielen voor het gouden beeld dat ik heb opgericht? ¹⁵Luister goed, als jullie je bereid tonen om, zodra je de muziek van hoorn, panfluit, lier, luit, harp, dubbelfluit en andere instrumenten hoort, op je knieën te vallen en in aanbidding te buigen voor het beeld dat ik gemaakt heb ... Maar weigeren jullie te buigen, dan worden jullie onmiddellijk in een brandende oven gegooid. En welke god zal jullie dan uit mijn handen kunnen redden?' ¹⁶Sadrach, Mesach en Abednego zeiden hierop tegen koning Nebukadnessar: 'Wij vinden het niet nodig uw vraag te beantwoorden, ¹⁷want als de God die wij vereren in staat is ons te redden uit een brandende oven en uit uw handen, dan zal Hij ons redden. ¹⁸Zo niet, weet dan, majesteit, dat wij uw goden niet vereren, noch buigen voor het gouden beeld dat u hebt opgericht.'

¹⁹Nebukadnessar werd razend, en met een van woede vertrokken gezicht keek hij Sadrach, Mesach en Abednego aan. Hij gaf opdracht de oven zevenmaal heter op te stoken dan men gewoonlijk deed. ²⁰En hij beval enkele van de sterkste mannen uit zijn leger om Sadrach, Mesach en Abednego te knevelen en in de brandende oven te gooien. ²¹De mannen werden gekneveld en met kleren en al, met jassen, broeken en mutsen, in de brandende oven gegooid. ²²Omdat het bevel van de koning strikt was

opgevolgd en de oven uitzonderlijk heet was gestookt, werden de mannen die Sadrach, Mesach en Abednego naar boven brachten door de uitslaande vlammen gedood. ²³De drie, Sadrach, Mesach en Abednego, vielen gekneveld in de laaiende oven.

²⁴Toen sloeg de schrik koning Nebukadnessar om het hart. Hij stond haastig op en zei tegen zijn raadsheren: 'Wij hebben toch drie geknevelde mannen in het vuur gegooit?' Zij antwoordden: 'Zeker, majesteit.' ²⁵Hij vervolgde: 'Maar ik zie vier mannen vrij rondlopen in het vuur. Ze zijn ongedeerd en de vierde lijkt op een godenzoon!' ²⁶Nebukadnessar liep naar de deur van de brandende oven en riep: 'Sadrach, Mesach en Abednego, dienaren van de allerhoogste God, kom naar buiten, kom hier!' Toen kwamen Sadrach, Mesach en Abednego uit de vlammen naar buiten.

²⁷De satrapen, stadhouders, gouverneurs en raadsheren van de koning drongen naar voren. Ze bekeken de mannen en zagen dat het vuur geen vat had gekregen op hun lichaam. Geen haar op hun hoofd was verschroeid, hun jassen waren nog heel, er hing zelfs geen brandlucht om hen heen.

²⁸Nebukadnessar nam het woord. Hij zei: 'Geprezen zij de God van Sadrach, Mesach en Abednego, die zijn engel heeft gezonden en zijn dienaren gered. Zij hebben op Hem vertrouwd, zij hebben het bevel van de koning genegeerd en hun lichaam prijsgegeven, omdat zij voor geen andere dan hun eigen God willen neerknielen of buigen. ²⁹Daarom vaardig ik het bevel uit dat eenieder, van welk volk, welke natie of taal ook, die zich oneerbiedig uitlaat over de God van Sadrach, Mesach en Abednego, in stukken wordt gehakt en dat zijn huis in puin wordt gelegd, want er is geen god die kan redden als deze.'

Zingen: Psalm 130: 4

- V. Dit is de nacht waarin wij niet willen blijven zitten in de duisternis van deze wereld, maar onze harten richten op leven door de dood heen.

VERNIEUWING VAN DE DOOP

Het doopwater wordt door de diaken uitgeschonken in het doopvont.

Lezing: Romeinen 6: 3-5

³Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? ⁴We zijn door de doop in zijn dood met Hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. ⁵Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding.

Zingen: Lied 686: 3

Hierna gaan wij staan

V. Met Jezus zijn wij door de doop begraven en gestorven aan de oude mens, om ook samen met Hem op te staan tot een nieuw leven voor God.

Laten we dan nu opnieuw ons geloof belijden waardoor wij ons verzetten tegen wat kwaad is, en ons bekeren tot Christus, de gekruisigde en verrezen Heer.

Daarom vraag ik u allen:

V. Wilt u God de Vader dienen, de Schepper van hemel en aarde die ons gemaakt heeft en ons steeds herscheppen wil tot nieuwe mensen?

A. JA DAT WILLEN WIJ

V. Wilt u in uw leven steeds meer Jezus Christus navolgen, die nieuwe hoop gebracht heeft die waarheid, leven, liefde, genade, recht en vrede belichaamd heeft voor heel deze wereld?

A. JA, DAT WILLEN WIJ

V. Wilt u leven door zijn heilige Geest
Trooster en Levendmaker
die oproept tot liefde en gerechtigheid
die in ons de liefde tot God,
mensen en de schepping vermeerdert
en ons helpt tot verzet tegen alle machten
die als goden over ons heersen?

A. **JA, DAT WILLEN WIJ**

V. Zo vraag ik u: met welke naam heeft de Heer u bij uw
doop geroepen?

A. (ieder noemt de eigen doopnaam of voornaam)

V. Zo rust dan uw naam in de Naam van de Vader
en de Zoon en de Heilige Geest.
God heeft ons niet gegeven een geest van lafheid
maar van kracht, van liefde en bezonnenheid.
Aarzel dan niet van de Heer te getuigen.
Bewaar door de Heilige Geest
het goede dat u is toevertrouwd.
De genade van onze Heer Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap van de Heilige Geest
is met u allen. Amen.

Zingen: Apostolische Geloofsbelijdenis (Lied 340B)

V. Dit is de nacht waarin de Opgestane ons oproept zijn liefde te
beantwoorden door op te staan en te leven achter Hem aan.

Lezing: Paasevangelie volgens Matteüs 28: 1-10

¹Na de sabbat, bij het ochtendgloren van de eerste dag van de week,
kwam Maria van Magdala met de andere Maria naar het graf kijken.

²Plotseling begon de aarde hevig te beven, want een engel van de Heer
daalde af uit de hemel, liep naar het graf, rolde de steen weg en ging erop

zitten. ³Hij lichtte als een bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw. ⁴De bewakers beefden van angst en vielen als dood neer. ⁵De engel richtte zich tot de vrouwen en zei: 'Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde, zoeken. ⁶Hij is niet hier, Hij is immers uit de dood opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. Kijk, dit is de plaats waar Hij gelegen heeft. ⁷En ga nu snel naar zijn leerlingen en zeg hun: "Hij is opgewekt uit de dood, en dit moeten jullie weten: Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je Hem zien." Onthoud dat ik jullie dit gezegd heb.'

⁸Ontzet en opgetogen verlieten ze het graf; ze haastten zich om het aan zijn leerlingen te vertellen. ⁹Op dat moment kwam Jezus hun tegemoet en groette hen. Ze liepen op Hem toe, grepen zijn voeten vast en aanbaden Hem. ¹⁰Daarop zei Jezus: 'Wees niet bang. Ga mijn broeders vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan, daar zullen ze Mij zien.'

Zingen: Lied 642: 1 en 2

Dankzegging

V. Om de eerste dag van de rest van ons leven,
om het licht dat telkens weer doorbreekt,
om de warmte die de kilte verdrijft,
om de geuren van groen om ons heen:

A. HALLELUJA!

V. Om de mensen die wél worden bevrijd,
om wie zich niet neerleggen bij onrecht,
om wie opstaan tegen leugen en bedrog,
om wie werken aan een andere toekomst.

A. HALLELUJA!

V. Om wie zich geven aan het welzijn van mensen,
om wie verzorgen, verbinden en genezen,
om wie een toevlucht zijn voor ontheemden,
om wie vertroosten, verzachten en sterken.

A. HALLELUJA!

V. Om wie het patroon van geweld wil verbreken,
om wie het oude liedje niet meer wil zingen,
om wie het waagt zonder te willen winnen,
om wie nieuwe wegen zoekt, ook de smalle.

A. HALLELUJA!

V. Om alle kinderen die ons leven versieren,
om alle momenten van vrolijk plezier
om alle momenten van genade in kwetsbaarheid
om alle vriendschap, gemeenschap en liefde.

A. HALLELUJA!

V. Om alle getuigen wier woorden nog spreken,
om alle opwekkende mooie verhalen,
om alle goede gebaren en wenken,
om alle dromen en daden van hoop.

A. HALLELUJA!

V. Om de laatste der dagen, het diepste geheim,
als alle tranen zullen worden afgewist
en alle ogen zullen worden geopend
in het zoete licht van de morgen:

A. HALLELUJA! HALLELUJA! HALLELUJA!

Zingen: Lied 634

We verdelen het licht weer aan de Paaskaars, zodat we het mee kunnen nemen, de wereld in.

Zegen

Beantwoord met driemaal 'Amen'

Heft u na de dienst ook een glas op het leven? Wijn en druivensap staan klaar.

